

מסורת הש"ס

[illegible]

ידיעות הטומאה שנים שהן ארבע (6) ⁶מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שנים שהן ארבע ⁷מאי שנא הכא דתני כ' שהן ד' בפנים יוב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שנים שהן ארבע ותו לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות שבת ניהו יציאות ויציאות תני הויין וכי תימא מהו לחיוב ומתן לפטור רתא דרומיא דמראות נגעים קתני מה התם כולו לחיוב אף הכא נגמי כולו לחיוב אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי לא תני חיובי מאי ניהו יציאות תרתי הויין שנים דהוצאה ושנים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קתני לה ממאי מרתנן ⁸המוציא מרשות לרשות לחיוב מי לא עסקנן דקא מעיל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה ופעמא מאי כל עקירת חפץ ממקומו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין נמי דקא דקתני יציאות וקא מפרש הכנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רישויי קתני רשויו' שבת שנים: א"ל רב מתנה ללאביי הא תמני הויין תרתי סרי הויין ולשמעמך שיתסרי הויין א"ל הא לא קשיא בשלמא

בבא

ידיעות קמייתא דליתנהו בכל ההורה
כולה קחשיב בתרייתא דליתנהו בכל
ההורה לא קחשיב לאני ידיעות
בתרייתא דמייתי לירי קרבן קחשיב
וליהיא לשנא ידיעות קמייתא קחשיב
לא שייך למיחי גבי שבועות ושנא
ידיעות שבועות וידיעות שנא ולחך
לשנא נמי קחשיב ידיעות בתרייתא
דמייתי לירי קרבן קחשיב לא תנא
גמיה ידיעות כיון דחילוק שמים שכן
נביע משנחת דאקורא גופיה אבל
גבי טומאה החילוק דשמים שכן
התרעב אינו בזה אלא מחמת ידיעה:
מראות נגעים וכו' דרוב
ספרים גרס שנים שכן
ד' וכן בשילהי המזבח מקדש (ומים פס):
דרוב ספרים גרס מראות נגעים ו'
דוכא אומר שלשים וששה עשר
בן מהללאל אומר שבעים ושנים
דמתמרה יאמר מראות כמו ממחנה
ומתנות וי' היכי דלמיז ועמה הייתי
לשני מתנות (וגרשמי לב) הי"ג קמי
שפיר מראות שנים ואע"י דהסח
קחשיב בוי' היא והכא לא קחשיב אלא
ב' שכן ד' הסח שפירין ונגיעי
ב'סח וכלא שני ונגיעי במים והכא לא
קחשיב אלא לבנות דחנן במס' נגעים
ו'פ'א (מ"א) ומייתי לה כ"ק דשנעות
ו'קד (ה) דהרת עזה כשלג שיהי לה
נגיעי היכל כו' **התם** דלא
ישר שבח אבות חני ותולדות דא

[illegible][illegible]

אֲרֵיזוֹת נִרְאִים וְשֵׁנוֹת הַיּוֹד וְקוֹשֶׁה לְרִיב"א דָּלֵם כֵּן לֹא הוּא לִיָּה לְמִימֵי וְשִׁמִּים שֶׁהֵן אֲרֵבֶּה בְּחוּץ אֵלֶּה שִׁמִּים שֶׁהֵן אֲרֵבֶּבֶה בְּפִנִּים וְאֲרֵבֶּבֶה בְּחוּץ שִׁמִּים לִי וְפִינִים רִיב"א רְשׁוּיֹת שְׁנֵי יָם בֵּין שְׁנֵי חִיטִּים שֶׁהֵן ד' בְּפִנִּים וְכ' חִיטִּים שֶׁהֵן ד' בְּחוּץ וְיִצְחָאֵל נִרְאִים דְּהוּ כְּמוֹ תוֹלָאוֹת דְּאִשְׁכַּחן רְשׁוּיֹת דְּאִקְרִי הוֹלָאוֹת דְּכַתִּיב (בְּמִדְבָּר לז) וְהִיוּ תוֹלָאוֹתֵי הַיָּם וּמִתְרַגְּמִין רְשׁוּיֹתֵי:

